

— Азъ ще те чакамъ, хе тамъ горе надъ скалата,
— каза най-после старецътъ, — донесешъ ли ми пръстена,
искай тогава колкото щешъ богатство. . .

Следъ като помълча малко, старецътъ запита Иванчо:

— Кажи сега, съгласенъ ли си да извършишъ това?

— Съгласенъ съмъ, — отговори Иванчо. . .

(Следва въ втората книжка)

Александъръ Спасовъ

РАДОСТЪ

Господь даде топло време. —

Дий, воловци, да ореме.

По браздитъ благодатни

Семена да хвърлимъ златни.

Да привършимъ, че на пладне

Чудотворенъ дъждъ ще падне.

Съ Божа радость отъ земята

Ще поникнатъ семената.

Всѣко стрѣкче ще запѣе,

Слънце люлка ще люлѣе,

А отъ нивата честито

Ще ни гледатъ рѣжь и жито.

Ехъ тогава, вѣрни дружки,

Мои работни сивушки,

За труда ви благодатенъ

Ще ви решя съ гребенъ златенъ.

И. Стубель

